

[Otto Mørch.]

flertal bestående af socialdemokratiets, centrum-demokraternes, kristeligt folkepartis, socialistisk folkepartis og Danmarks kommunistiske partis medlemmer af udvalget nu indstiller forslaget til vedtagelse med det ændringsforslag, der er tiltrådt af justitsministeren, og det ændringsforslag er jo bare en tydeliggørelse af, hvilke årgange der omfattes af den obligatoriske knallertundervisning.

Jeg skal derfor henstille, at man slutter op om dette flertal og i øvrigt stemmer imod ændringsforslagene under nr. 1, 2 og 4.

Voigt (FP):

Fremskridtspartiet, venstre og det konservative folkeparti har stillet ændringsforslag under nr. 1 og 2, som går ud på, at de unge mennesker selv skal betale for den undervisning, de nu sandsynligvis bliver pålagt. Det har undret mig, at partier som centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti ikke har delt den opfattelse. Jeg husker hr. Erhard Jakobsens udtalelse om, at de unge mennesker bare kræver ind, og jeg husker, at fru Inge Krogh under valgkampen sagde, at de unge mennesker kunne kun sige, at de ville have, og at de brugte deres penge til spiritus og andet, så jeg forstår egentlig ikke, at fru Inge Krogh og hr. Erhard Jakobsens parti ikke synes, at det er bedre, at de unge mennesker selv får et ansvar, ved at de skal anvende deres penge til at betale for en undervisning i lighed med alle andre borgere. Hvorfor i alverden skulle de dog ikke have råd til at betale 300 kr., når de har råd til at anskaffe sig disse dyre maskiner?

Fremskridtspartiet stemmer nej til det ændringsforslag, der er stillet under nr. 3. Vi mener ikke, at ministeren skal have bemyndigelse til at fastsætte, hvornår denne lov skal træde i kraft. Jeg har ikke tillid til denne justitsminister, tillid til den måde, han bruger sin bemyndigelse på. Vi har flere gange i disse sager set, hvordan ministeren ikke evner at få de nødvendige oplysninger ud, når det drejer sig om færdsel. Vi så det i forbindelse med vedtagelse af enkelte dele af den nye færdselslov i 1975, vi så det her for nylig, da der skulle en vejledning ud til bilinspektørerne om, hvordan man skal syne biler. De roder faktisk i det justitsministerium, når det drejer sig om at få oplysninger ud til de kompetente myndigheder. Jeg husker også for 33 dage siden, den 22.

april, hvor ministeren stod her på denne talerstol og tiggede om at få en bemyndigelse til at fastsætte standardtypegodkendelse for knallertter. Han ville, hvis han fik denne bemyndigelse, sørge for, at alle relevante oplysninger blev behandlet, han ville bruge de nærmeste måneder til at undersøge tingene, intet skulle blive glemt. Man må imidlertid konstatere, at for 35 dage siden, altså den 20. april – to dage før debatten – har justitsministeren udsendt en bekendtgørelse, hvorefter loven skal træde i kraft den 1. april 1978, til trods for at han står her og lover, at der selvfølgelig ikke vil blive foretaget noget, og at han vil holde sig bekendtgørelsen af den 22. oktober 1976 efterrettelig, hvor han siger, at loven skal træde i kraft den 1. maj 1979. To dage før har ministeren sendt det ud på tryk – bekendtgørelsen er underskrevet den 20. april – og den 22. april står han her og tigger om at få bemyndigelsen, så skal han nok anvende den fornuftigt.

Jeg har ikke tillid til denne minister i relation til bemyndigelser, og derfor har vi fremsat ændringsforslaget under nr. 4, gående ud på at loven skal træde i kraft den 1. maj 1979. Man kan måske synes, at to år er en rigelig lang tid, men de 13-årige i dag spekulerer nok ikke så meget på, at de skal ud at køre på knallert om to år. Der må være tid til, at de får fornøden vejledning med hensyn til den undervisning, de skal ind i, og der må være en tidsperiode, hvor ministeriet og Rådet for større Færdselssikkerhed kan føre en oplysningskampagne.

Jeg skal derfor anbefale, at man stemmer ja til ændringsforslag nr. 1 og 2, nej til nr. 3 og ja til nr. 4. Og så venter jeg naturligvis i spænding på at høre det radikale venstres stilling til de unge menneskers betalingsproblemer. Jeg husker også, hr. Hilmar Baunsgaard sagde, at de unge bare kræver ind. Det fremgår jo af betænkningen, at det radikale venstre vil tilkendegive sin stilling her ved andenbehandlingen, og jeg venter i spænding.

Holmberg (V):

Jeg skal nøjes med at gøre det meget, meget kort, for vi kan jo alle sammen læse, hvad der står i betænkningen, hvad de forskellige mindretal og flertal står for. Det afgørende for os er selvfølgelig den obligatoriske undervisning. Det mener vi er det rigtige. I betænkningen skriver vi, at det er vores opfattelse, at de unge selv må betale for undervisningen i forbindelse